

man ta så litet folk som möjligt, en karl eller två, ty de äro omkring en såsom korpar och alla vilja bära; men för det lilla eller myckna är för hvar karl & alla gifven, så att för bärandet af en hatt betalas lika mycket som för en kappsäck. *Stat Lauenburg* är ej långt från tullboden; der har man temligen bra, har god uppässning och äter väl. Frun på stället ser mycket om man, vid de tillfällen man ej är borttjuden, spisar på stället; betalningen blir då lindrigare i det hela. man äter vid table d'hôte. Hälsa hennes man Capitenen och henne enkannerligen från den der långa presten, hvarom det stod i danska bladen för 2 år sedan. På stället finns adresskalender, som uppger hvar de personer bo, man vill uppsöka. *Canclirådet Thomsen* på Ameliegaden påhälsas; han är mycket tjenstvillig och visar Antiquitetens museerne, Målare akademien etc. Bildthuggaren Freud (Thorvalsens elev) bör uppsökas och hans atelie beskådas. Hälsa *Ove Thomsen*, redaktör af *Dagen Ljunge* redaktör af Köpenhamns posten, poëterne Anderssen, (***)en, Studiosus Kraarup Thel. kandidaten Markman, poëten Edvard (hans verkliga namn minnes jag icke) Prosten vid Reformerta Kyrkan Hamburg samt framför allt Oelenschläger. Professor Öhrstedt bör uppsökas, en förtrefflig man, efter hvad som jag hört sägas. Var på landet, när jag var i byen. Följande ord må man undvika att säga: äta, mat, och knäppa — det heter spise, spisesedel etc. På *Stat Lauenburg* frågas frun vid afresan, huru mycket drickspängar man ungefär bör ge. Straxt man kommer har man besök af Judar, som utbjuda sitt kram, de köras på dörren. Duglig pausch eller godt svagdricka finas ej i staden. Dito brännvin. Bröd, smör, grönsaker och soppor förtreffliga. Likaledes fisk. Snuset har ej någon kraft. I Atheneum bör man söka inträde, derom kan man fråga *Canclirådet Thomsen*. Skulle ej vara rum på *Stat Lauenburg* så kan man bo hos Leskow, ej långt derifrån eller på hotel Royal — hotel d'Angleterre är orimligt dyrt och H(ötel) de Nord är dåligt.

Dahlgren

10

20

30

257 J. V. SNELLMAN — F. CYGNÆUS 1840 HUB, Coll. 41

Mi Friderice!

Med början af Ditt poëme var jag mindre belåten emedan den icke är klar nog. Der äro t. ex. Pag. 2 & 3 öfvergångar, som jag icke begriper. Vid sednare Afdelningen blef jag helt glad och varm, tills jag fann mig sjelf på vers. Du har gifvit mig *** till pris och gjort utdelningen här för mig försmädlig — men som detta icke hjelpas kan, så tackar jag Dig för det hela af denna Afdelning.

40

Hvad Flugan beträffar, så låt den vandra ut i två hälfter, den första till Termins början, den andra par veckor sednare. Vill Castrén ingen befattning taga med den? Blir pappret bättre, så borde äfven tryckfelen vara färre. Du förmår väl icke jaga bort dem! För antepenultima skäms jag som en hund. Piponjus har detta på sitt samvete. Så skamligt slarf och likgiltig för sin nästa trodde jag honom icke vara. Vill Du sjelf hjelpa till med något, så skrif en stump om den nya brytningen i Frankrike, d. ä. om *upptagandet af Tys(k)lands spekulation* och litteratur; om *reaktion mot nya Skolan och fördömandet af den gamla, Voltaire'ska*. I *Revue des de(ux) Mondes* sista häftet 1838. finner Du prof på det ena och det andra — Par häften för 1839 lemna ytterligare bidrag, med (***)rande namngrannlåt. Det är allt hos oss en terra incognita. Jag läste och antecknade i

50

Upsala, men har förlorat anteckningarna) och kan i hela Stockholm icke få *Tidskriften*.

Helsa Lille! Bed honom icke börja med den gamla Examens och explikations-lunken i sina Föreläsningar, utan taga vissa Kapitel i Epistlarna af *serdeles viktigt dogmatiskt innehåll*, benande dem i det yttersta, alltid talande om *Vi* och *öppet* ådagaläggande sin egen ståndpunkt, med ett ord: såsom vore han *under föreläsningen sysslande med öfverläsningen*.

Lef Väll!
J. V. S:n

10

P. S. Jag är trött af mycket nattvak, men lemnar i dag mina manuskript till renskrifning. Lade mig kl. 2 1/2 i morse men har nu kl. 11 skrifvit halfva arket af hosföljande + ett stycke till Freya + detta.

P. P. S. Fråga Jacob eller Grönberg huru det är med min besagde rock. Med nästa lägenhet kunde jag ännu få den.

20

258 HVAR SITTER SJÄLEN? (PSYCHOLOGISK UNDERSÖKNING).

HUB, JVS handskriftssamling

30

||Hvar själen sitter|| Är en fråga, som på särskilda tider gjort psykologerne ett icke ringa bryderi. Allmännast har man likväl antagit att hufvudet och hjernan vore dess rätta residens. Men vid detta antagande fäster sig genast en dubbeltydighet. Ty utan att dermed vilja säga sällskapet en oartighet, nödgas jag, sanningen till ära, anföra, att hvarje dess medlem har en liten och trång hjerna — N. B. jemte en större och rymligare. Frågan blir nu den: i hvilkendera af dessa boningar själen sitter? Besynnerligt nog har en stor filosof, Cartesius, placerat själen i lilla hjernan. Här stöter jag, åter på en verkelig klippa, då jag icke annat kan, än påstå, att ett vittert, af snille och talanger lysande samfund, utan undantag, har grus i hjernan, om också högst litet, och obetydligt. Jag lemnar derhän om denna ballast är mäktig nog att hindra fantasiens flygt, men säkert är att Cartesius bundit själen vid detta grus. Det finnes i en, uti en cavitét af lilla hjernan belägen körtel, *glandula pinealis*. Men att Cartesius påtagligen har orätt och att själen icke bor i gruset, bevisas icke blott af detta sällskaps tillvaro och dess utmärkta medlemmars själsverksamhet, utan äfven af den omständighet, att emellan lilla och stora hjernan finnes en bequäm och säker brygga (*pons Varoli*) på hvilken själen säkert icke skulle underlåta att från lilla hjernan spatsera öfver till den stora. Om jag vidare tager mig friheten omnämna, att en hypothes-makare låtit själen oupphörligt rida på denna brygga, uti en å densamma befintlig ridsadel (*sella equina*), så sker det endast för att antyda, huru hjertans enfaldiga filosofherne varit och äro, hvarpå jag icke tviflar att äfven denna korta framställning lemnar ett ytterligare bevis.

40

50

Frågom hellre poäten, hvar själen sitter? och han svarar säkert, ehuru lika säkert i mera poetiska ord, än nedanstående rimmeri:

I min flickas klara öga
det ljufva, himmelsblå
Själen endast blickar så
Själfullt är blott hennes öga!